Die Traditionen des Hochstifts Freising (Ed. Bitterauf), Nr. 1050

Iustum Noverit Uvlframmus Frigisingensis aecclesiae episcopus et quidam eiusdem aecclesiae proprius servus nomine Herilo quandam commutationem facere inter se decreverunt sicut et fecerunt. predictus Herilo ad ecclesiam beatae Mariae semper virginis sanctique Corbiniani confessoris in manus prefati episcopi et advocati sui Kepolfi talem Econtra vero in recompensatione eiusdem proprietatis idem laudabilis episcopus unâ cum predicto suo advocato cum consilio suorum fidelium de parte suae aecclesiae tradidit Heriloni eidem ad Hasalpach curtifera duo colonias duas eiusdem mensurae, id est ad utramque de arabili terra iugera LX preterea de sylvula iugera XL et de pratis ad LXX carradas. Unde Kepolf. Ratpot. Waltherì. Adalhart. Ellinuvîc. Humperht. Podalunc. Amalrich. Uuolfheri. Uuentilmar. Cotahelm. Adalfrid. Kundheri. Áto. Lantperht. Engilheri. Livpho.

Die Traditionen des Hochstifts Freising, Nr. 1050, in: Theodor Bitterauf, Die Traditionen des Hochstifts Freising, Band 2: 926-1283, München , ND Aalen 1909 1967, S. 3-4.
URL: https://werkstatt.formulae.uni-hamburg.de/texts/urn:cts:formulae:freising.bitterauf1050.lat001/passage/1
Heruntergeladen: 2024-07-16